

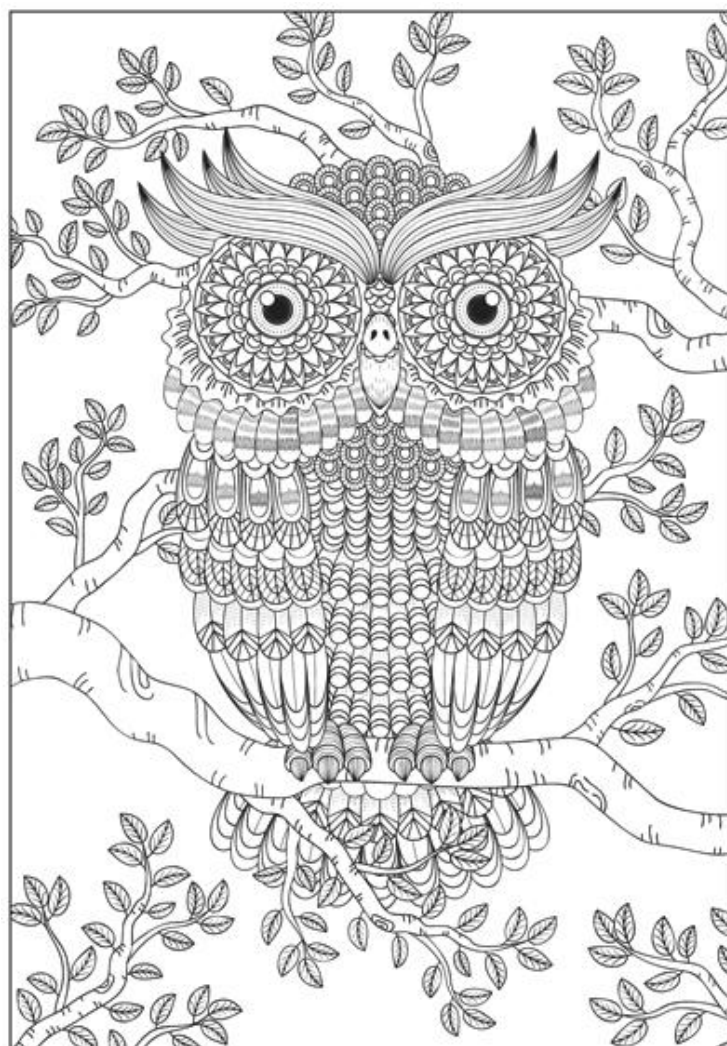
Školák

Časopis dobrých nápadov

RUBRIKY

Pre malých i veľkých!

OMALOVÁNKA

1. Zo školy

- Aktuality školského roka 2019/2020

2. Naše práce

- Veršované príbehy
 - Poučné bájky
- Autorské povesti žiakov

3. Kultúra

- Tajnička o histórii obce

4. Herný svet

- Sudoku
- Osemsmerovka

5. Zaujímavosti

... zo slovenského jazyka

... z matematiky

Aktuality školského roka 2019/2020

SEPTEMBER 2019

Slovan Bratislava vs. Besiktas Istanbul

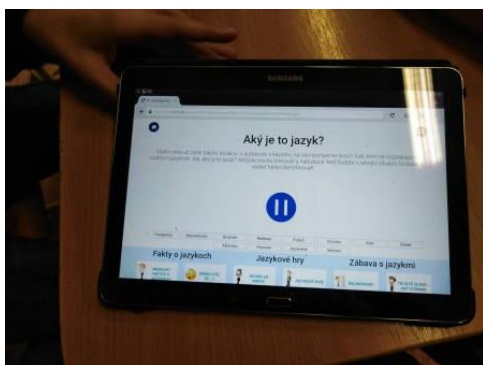

Dňa 19.9.2019 dostali naši žiaci jedinečnú možnosť zúčastniť sa futbalového zápasu prestížnej európskej futbalovej súťaže, v ktorom sa stretol Slovan Bratislava s tureckým mužstvom Besiktas Istanbul. Aj napriek chladnému počasiu to na štadióne vrelo a žiaci z celého Slovenska vytvorili neuveriteľnú atmosféru pre našich futbalistov, ktorá ich hnala za víťazstvom

4:2. Nadšenie detí a ich vytrvalé povzbudzovanie ocenil aj samotný klub v oficiálnom poďakovaní. V októbri žiaci opäť využili možnosť byť naživo prítomní na futbalovom zápase ŠK Slovan Bratislava – Wolves.

Európsky deň jazykov

Pri príležitosti Európskeho dňa jazykov si 26.9.2019 pani učiteľky jazykov pripravili pre žiakov druhého stupňa zaujímavý deň. Dnes nemali iba slovenčinu a angličtinu, ale veľa

iných jazykov. Počuli nahrávky v rôznych rečiach, hádali, ktorý jazyk počujú, priradzovali, prekladali z iných jazykov, spoznávali mestá, štáty, vlajky, museli vedieť, akým jazykom sa kde hovorí, priradzovali slovenské slová k slovám v rôznych iných jazykoch a popasovali sa aj s azbukou. Spoznali kultúrne dedičstvo krajín a ochutnali sladkosti z rôznych štátov (Česko, Poľsko, Nemecko, Taliansko, Belgicko...). Veľa sa dozvedeli napríklad o esperante alebo o slávnych spevákoch rôznych krajín a vypočuli si piesne v ich rodnom jazyku.

OKTÓBER 2019

Ocenenie na najvyššej európskej úrovni

Našej škole bol udelený európsky certifikát kvality ako ocenenie za vynikajúcu prácu pri realizácii projektu "Discover my country" v rámci programu partnerstvo škôl eTwinning. Znamená to, že naša práca, práca našich žiakov i celej našej školy bola ocenená na najvyššej európskej úrovni. Sme škola eTwinning a dávame žiakom

a učiteľom možnosť spolupracovať so školami v zahraničí.

NOVEMBER 2019

Piataci vo hviezdárni

5.11.2019 zažili piataci zaujímavú hodinu geografie v prostredí Hviezdárne a planetária Maximiliána Hella v Žiari nad Hronom. Poznatky, ktoré získali predtým na vyučovaní tu nadobudli nový rozmer – Slnko, planéty, mesiace a asteroidy sa zrazu vynárali priamo pred ich očami. V planetáriu spoznali mnohé súhvezdia a naučili sa ich vyhľadávať na nočnej

oblohe. V UFO-sále si zopakovali všetko, čo vedia o pohyboch Zeme a telesách Slnčnej sústavy.

Venček deviatakov

Začiatkom septembra naši deviataci začali kurz spoločenského tanca a správania pod vedením profesionálov. V priebehu niekoľkých týždňov sa naučili tancovať 8 spoločenských tancov. Svoje tanečné úsilie ukončili v podvečer 15. 11. 2019 slávnostným venčekom. S prvými tónmi hudby sa na parkete objavili naši tanečníci.

S údivom sme hľadali na nich a uvažovali nad tým, či sú to naozaj naši deviataci. Dievčatá

mali oblečené krásne šaty, upravené vlasy a mládenci obleky a košeľe s motýlikmi. Po celý večer vládla skvelá nálada. Výborne sa bavili nielen žiaci, ale aj ich rodičia.

DECEMBER 2019

Vianočné pohľadnice zo zahraničia

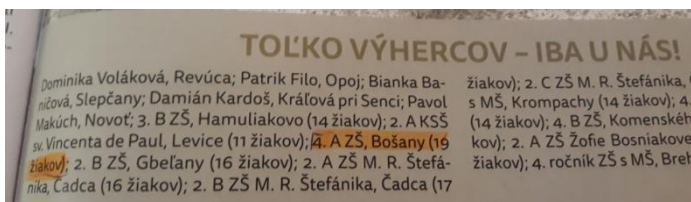

Žiaci zo 7.A a 5.B triedy vytvorili na hodinách výtvarnej výchovy vianočné pohľadnice. Na hodinách anglického jazyka k nim napísali texty v anglickom a slovenskom jazyku. Pohľadnice boli odoslané do dvoch belgických škôl a do školy na ostrove Madeira. Naši žiaci dostali zásielku s

pohľadnicami z Madeiry. Prečítali si v nich vianočné prania v portugalskom a anglickom jazyku. Výmena pohľadníc sa uskutočnila v rámci projektu eTwinning, vďaka ktorému spolupracujeme so školami v zahraničí. Tento vianočný projekt sa volá Best wishes from foreign friends.

JANUÁR 2020

Pracujeme s časopisom Maxík

Dňa 29.1.2020 potešila žiakov 4.A triedy obálka z redakcie časopisu Maxík, kde našli diplomy pre žiakov, ktorí sa zapojili do súťaže,

diplom pre celú triedu a knihu s nálepkami. Veľmi ich to potešilo a určite sa ešte zapoja.

FEBRUÁR 2020

Tvorivo-relaxačný deň

Dňa 6.2.2020 sa na našej škole konal Tvorivo-relaxačný deň, ktorý sa deťom naozaj veľmi páčil. Realizovali ho asistenti učiteľa v spolupráci so školskou psychologičkou. Pre integrovaných žiakov sme pripravili špecifické aktivity pre korekciu ich porúch. Čítali s porozumením, hrali matematické pexeso a aktivity na rozvoj matematických schopností, aktivity na zameranie pozornosti. Cvičili jemnú motoriku.

Valentínska párty

Deviataci zorganizovali veselú **valentínsku párty**, ktorá sa uskutočnila dňa **17. februára 2020** pre všetkých žiakov našej školy. Pre žiakov 1. stupňa bol pripravený program v čase od 14:00 do 15:30 a pre žiakov 2. stupňa v čase od 16:00 do 18:00. Žiaci si výborne zasúťažili, z tomboly si odniesli

veľa krásnych cien, v bufete nakúpili rôzne „dobrotky“ a všetko, čo zjedli, vytancovali v bláznivej diskotéke. Ďakujeme moderátorom, žiakom 9. ročníka a všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričínili o toto krásne valentínske podujatie.

Lyžiarsky výcvik

Od 11.2. do 14.2.2020 sa žiaci 7. ročníka ZŠ Bošany zúčastnili lyžiarskeho výcviku. Okrem toho, že sa naučili lyžovať, spoznali aj krásy Terchovej. Prežili krásnych 5 dní v malebnom hoteli a navštívili aj wellness. Počas celého pobytu panovala výborná nálada medzi žiakmi aj učiteľmi. Všetci sa zhodli v tom, že takýto výcvik by si radi zopakovali.

MAREC 2020

Vesmír očami detí

Žiaci 1.stupňa sa zapojili do súťaže **Vesmír očami detí**. 10 najkrajších prác sme poslali do okresného kola.

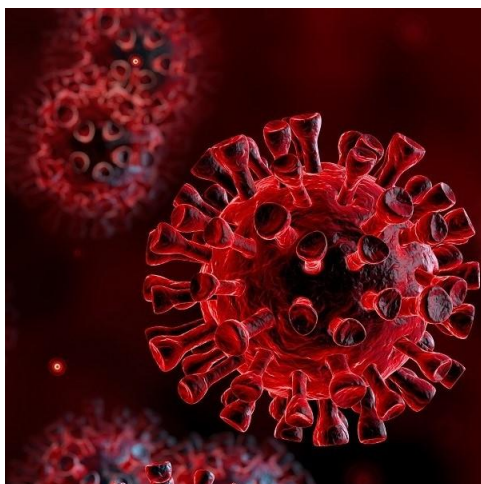
Do regionálneho kola výtvarnej súťaže **Vesmír očami detí** sme za 2. stupeň poslali výtvarné práce žiačok zo 7. C.

Tomi Kid Kovács v našej škole

Nie je tajomstvom, že život v našej škole nekončí posledným zvončením. Po vyučovaní začínajú krúžky a asi najvyťaženejšia býva telocvičňa. Okrem iných športov sa tu udomácnil aj klasický box. Boxovať chodia žiaci i dospelí, muži i dievčatá. Sme veľmi radi, že sa o tom dozvedel aj sám prezident Slovenskej boxerskej federácie, ktorým nie je nik iný ako známy Tomi Kid Kovács. Prišiel v stredu 4.3.2020 priamo na tréning a hneď ako zložil batoh a mikinu, začal trénovať. Bol to úžasný zážitok. Poprial boxu v Bošanoch veľa zdraru a pozval členov klubu na tréning do Akadémie Tomiho Kida.

KORONAVÍRUS

Už začiatkom marca prijala základná škola niekoľko opatrení na zabránenie výskytu a šírenia koronavírusu a ochorenia COVID-19. V pondelok, 9. marca sme o týchto opatreniach informovali žiakov, a to nielen v triedach, ale aj prostredníctvom krátkej relácie v školskom rozhlase, venovanej hygiene a pravidlám bezpečnosti.

Vzhľadom k prevencii šírenia koronavírusu je od 13.3. zatvorená základná škola. Učitelia pripravovali pre žiakov úlohy podľa učebného plánu tak, aby sa žiadne učivo nevymeskalalo. Úlohy boli žiakom zasielané prostredníctvom edupage stránky alebo emailom.

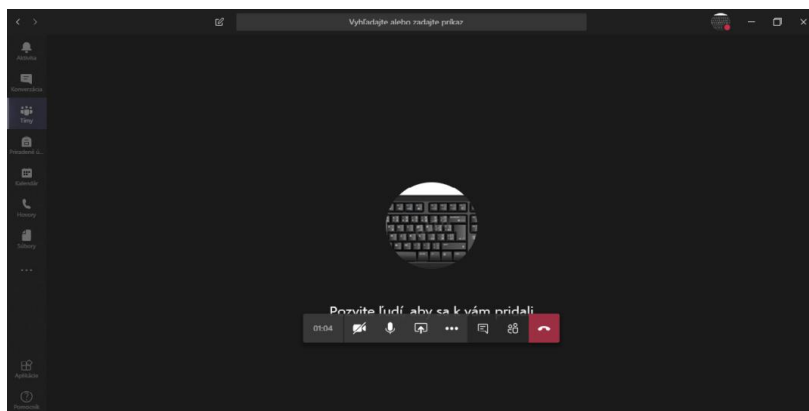
Farebná záhrada

Tesne pred zatvorením škôl z dôvodu Koronavírusu sme sa tradične zapojili do výtvarnej súťaže "Farebná záhrada", ktorú každoročne vyhlasuje Slovenský zväz záhradkárov. Je nám ľúto, že žiaci niektorých tried práce nestihli dokončiť. Z hotových prác našich žiakov sme mohli vybrať iba 10, čo nebolo vôbec jednoduché.

APRÍL 2020

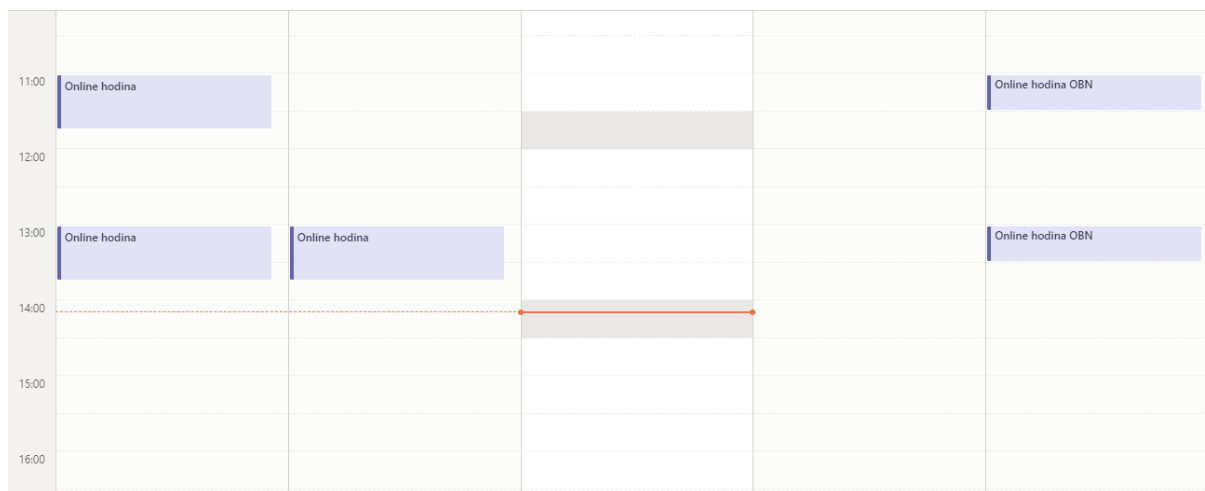
ONLINE vyučovanie

1.4.2020 sa na našej škole rozbehlo vyučovanie prostredníctvom systému Microsoft Teams. Žiaci tak mali možnosť od tohto dátumu komunikovať s učiteľmi a naučiť sa niečo z pohodlia domova. Online hodiny sa pomaly stali súčasťou vyučovania o čom svedčí fakt, že žiaci sa do tohto procesu aktívne zapájajú.

MÁJ 2020

Pokračujeme online

Od 4. mája platí nový rozvrh, prispôsobený na učenie žiakov v období prerušeného vyučovania. Žiaci teda pokračujú vo vyučovaní na online hodinách alebo samostatne pracujú na úlohách, ktoré im pripraví učiteľ.

JÚN 2020

Otvorenie školy pre 1. – 5. ročník od 1.6.2020

Od 19.5. prebiehali prípravy na znovuotvorenie školského roka. Žiakov od 1. do 5. ročníka mohli rodičia do 22.5. záväzne prihlásiť do školy. Vedenie školy svedomito pripravilo organizáciu vyučovania a zaistilo tiež dôležité hygienicko-epidemiologické

podmienky na otvorenie školy. Účasť žiakov bola dobrovoľná a rodičia museli zvážiť podľa situácie v rodine všetky riziká. V škole bola iná organizácia vyučovania ako doteraz, nie 45-minútové hodiny a prednosť mala bloková výučba či vonkajšie aktivity. V 20-člennej skupine učil vždy iba 1 učiteľ v 5. ročníku, na 1. stupni 1 učiteľ a 1 vychovávateľ. Deti mali možnosť navštevovať aj školský klub detí a školskú jedáleň. Žiaci v škole aj doma sa učili podľa rozvrhu, ktorý bol vypracovaný pre obdobie koronavírusu podľa usmernenia ministerstva. Hoci v škole bol so žiakmi jeden učiteľ, ostatní učitelia vyučujúci online sa pripoja k hodinám v škole. Žiaci v škole mali niekoľko výhod – neprišli o online hodiny a mohli pracovať pod vedením učiteľa, ktorý im pomohol, usmernil ich a kontroloval. Títo žiaci už nemali žiadne domáce úlohy, pretože si ich podľa zadania online učiteľa vypracovali v škole. Ďalšou výhodou týchto žiakov sú pohybové aktivity vonku, aktivity zamerané na rozvoj kreativity, sociálnych vzťahov, estetických zručností. Žiaci, ktorí neprišli do školy, mali aj naďalej povinnosť samostatne vypracovávať a odovzdávať úlohy od učiteľa.

Návšteva ministra školstva v našej škole

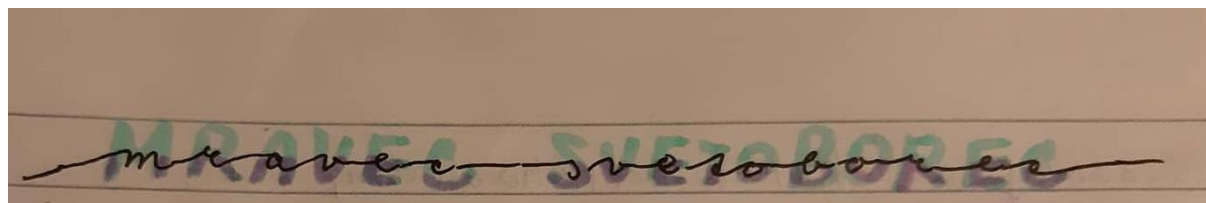
V pondelok, 1. júna prebiehalo na celom Slovensku znovuotvorenie škôl po marcovom prerušení vyučovania kvôli pandémie koronavírusu. **Prvou školou**, ktorú v tento slávnostný deň navštívil minister školstva Branislav Gröhlig, bola **Základná škola v Bošanoch**! Naša škola bola

vd'aka tomu predstavená aj v niekoľkých médiách (JOJ, RTVS, TA3).

Veršované príbehy o zvieratkách

Žiaci 6. ročníka dostali na hodine literatúry zaujímavú a zábavnú úlohu. Mali vytvoriť príbeh o zvieratkách, pričom si mohli zvoliť literárnu formu, aká im vyhovuje. Niektorí napísali vo veršoch naozaj originálne príbehy.

Autori: **Mravec svetoborec** – 6. B: Adela Honzová, Nikola Michalíková, Yasmine Moussa, Karin Turčeková; **O pahlnom medved'ovi** – 6. A: Šimon Gábriš, Maximilián Peciar, obrázky: Nikola Michalíková, Google – Obrázky

Bol raz jeden mravec,
čo stratil palec.
Keď raz išiel do lesa,
spadla na neho palica.

Mravec to však prežil,
a pokojne ďalej žil.
Chodil, chodil po svete,
až skončil pri bagete.

Zistil, že už nie je v lese,
dostal sa až na námestie.
Postihlo ho nešťastie,
bolo zlé počasie.

Mravec sa však nevzdáva,
pod daždník sa schováva.
„Nevzdávaj sa,“ kričia na neho ostatní,
„aby si bol celý život šťastný!“

Ale už sa za chvíľu,
nešťastia mal fúru.
Bolo tam veľké zviera,
čo malo parohov veľa.

Zobák malo ako orol
a krk ako uzol.
Hlava bola veľká,
ale strašne tenká.

Mravec sa však nevzdal
a veľké zviera zahnal.
Zviera sa zobudilo,
ale mravca už nebolo.

Zutekal späť k lesu,
zobral si kus keksu.
Zjedol ho hneď po ceste,
rodine nič nenesie.

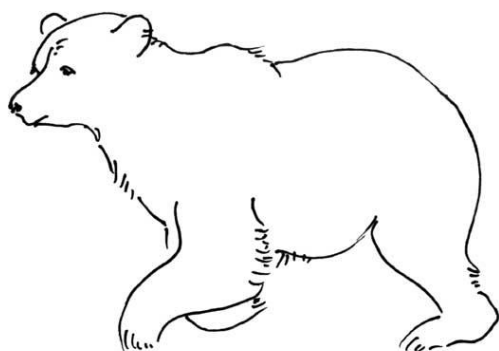
Mravec sa aj tak nevzdáva
a jedlo stále vyhľadáva.
Našiel na zemi oriešok,
ktorý domov doniesol.

Uživil celú rodinu,
mali jedlo aj na zimu.

Všetci ho uznávali,
doma ho privítali.

„Nevzdávaj sa nikdy,“ vraví mu mama,
„a spievaj si pri tom tralala.“
Pri mravcovi zvonček stojí
a rozprávok koniec tvorí.

O pahľtnom medved'ovi

V jednom lese, v jednom kraji,
žili si zvieratá ako v raji.

Ked' však prišla tuhá zima,
zvieratám bola beda.

Nemali dostatok jedla,
medved' jediný ho mal veľa
a ostatným zvieratám prosiť ho bolo treba.

Ked' však prišli k jeho dverám,
nemilosrdne na nich zreval:
„Ja vám v živote nič nedám!“

Zvieratá si v zime idú,
nemajú už žiadnu silu.

Na jar prišla nová úroda,
nebola to však náhoda.

Zvieratá si teraz žili hojne,
medved' problémov mal hodne,
nesprával sa nikdy svorne.

V zime zjedol toľko jedla,
že bol ako veľká knedľa
a bez pomoci bol vedľa.

Snažil sa dostať k dverám:
„Bez pomoci to nedám!“

Zvieratá ho však nemali v srdci,
medved' zostal bez pomoci.

POUČENIE: Lakomstvo sa nevypláca.

Poučené bajky s humorom

Vymyslieť vlastnú bájku so zvieracími hrdinami možno nie je také jednoduché, ako by sme si mysleli. Príbeh musí zahŕňať aj ponaučenie, ktoré je vlastne hlavnou myšlienkou každého diela. Šiestaci svoje bajky navyše oživilí svojskou dávkou humoru a fantázie.

Autori: 6. A: **O modrom danielovi** – Ivan Grach, Michal Žatko; **O žabe a bocianovi** – Veronika Merašická, Katarína Okelová; **Smädny medveď, Bundášik a slimák** – Dorota Srnková, Lucia Rybárová, Aneta Kunovská; **Uštipačný Max** – Michal Mikuláš, Lukáš Menšík

O modrom danielovi

Jedného dňa sa na lúke páslo stádo danielov. Všetci mali hnedú srst', iba jeden medzi nimi vynikal. Mal totiž modrú srst'. Poobede sa mladé danielíky hrali na schovávačku, ale nechceli so sebou zobrať daniela s modrou srst'ou. Ten pyšne odpovedal, aby si nemysleli, že je sklamaný:

„Nevadí, nechcem si zašpiniť svoju krásnu modrú srst'!“

„Dobre, nebudeme ťa nútiť. Ideme sa hrať sami,“ odpovedal jeden z hnedých danielov.

Počas schovávačky sa však na okraji lesa objavila svorka vlkov. Keďže ostatné zvieratá sa hrali, nevšimli si ju. Iba modrý daniel spozoroval, že sa niečo deje. Okamžite ich upozornil, aby sa dali na útek. Prišli však k malému bahnitému jazierku a už nemali kam utekať. Začali panikáriť. Vtedy situáciu opäť zachránil modrý daniel, keď im povedal:

„Schovajme sa do blata, tam nás nikto neuvidí, ak sa nebudeme hýbať!“

Všetky daniely dali na jeho radu a schovali sa. A naozaj! Vlci si poobzerali okolie a keď nikoho nevideli, postupne odišli. Modrý daniel sa tak stal ich záchrancom.

POUČENIE: Priateľov si máme vážiť a prijať ich takých, akí sú.

O žabe a bocianovi

Raz sa pri jednom jazierku ocitol bocian. Bolo to v neznámej krajine, ktorú miestni nazývali Feritopia. Hľadal si niečo pod zub a zrazu zbadal žabu menom Matilda. Na prvý pohľad sa mu zdala malá a slabá. Z jej nenápadného výzoru sa začal vysmievat'. Matilda sa bránila a prosila ho, aby sa jej nesmial, pretože sama vie, aká je. Vtom sa pred nimi objavil vlk a začal na bociana útočiť. Povedal si: „Na žabe si nepochutím, ale na bocianovi áno. Musím si ho uloviť!“ Žaba neváhala a začala hľadať pomoc. Svojím kvákaním prilákala okolité zvieratká a prosila ich pomoc:

„Zachráňte bociana, je to môj kamarát!“

Zvieratká vytvorili kruh a obkľúčili vlka. Ten usúdil, že proti takej veľkej skupine zvierat nemá šancu, a tak ušiel cez jedinú medzierku, ktorú zvieratá nechali voľnú. Bocian bol žabe veľmi vďačný a už nikdy sa jej znovu nevysmieval.

POUČENIE: V núdzi spoznáš priateľa.

Smädný medveď

Medveď, ktorý býval často smädný sa vybral hľadať studňu. Kráčal dlhé hodiny, až kým neuvidel veľký dvor s krásnou studničkou. Bežal k nej tak rýchlo, až zakopol o kameň. Keď sa horko-t ťažko pozbieral zo zeme, konečne pristúpil ku studni a zistil, že je prázdna. Sklamany medveď sa už poberal preč, keď na neho spadla pasca. Nadával si:

„Aký som ja len hlúpy, že som zase takto naletel.“

Podobná nepríjemnosť sa mu stala už pred rokom blízko lesa, v ktorom býval.

POUČENIE: Vždy buď opatrný!

Bundášik a slimák

Jedného dňa sa pes menom Bundášik vybral na pole. Po ceste stretol slimáka a začal sa mu posmievat'.

„Aký si len pomalý, nikoho nepredbehneš!“

Slimák v rozčúlení navrhol preteky. Dohodol sa so psom, že vyhrá ten, kto prejde z jednej strany poľa cez cestu na druhý koniec poľa. Nadišiel deň pretekov. Obaja pretekári boli pripravení a po dohode odštartovali. Pes si bol istý, že má víťazstvo isté. Po ceste však v labke zacítil triesku a nemohol pokračovať. Slimák ďalej bežal a hoci psa nikde nevidel, nevšimol si to. Myslel iba na cieľ. Pes si začal labku vylizovať a triesku nakoniec vytiahol. Rozbehol sa a dobehol do cieľa. Sklamany zistil, že slimák ho naozaj predbehol. Uznal jeho výhru a už nikdy sa mu neposmieval.

PONAUCENIE: Všetko zlé sa nám v živote vráti.

Uštípačný Max

zdroj obrázkov: Google - obrázky

Bol raz jeden psík a volal sa Maxo. Mal veľmi rád oriešky, ale bál sa strašidiel. Jedného dňa sa priblížil k orieškovej skrinke, kde cítil vôňu svojej obľúbenej pochúťky. V panike však rýchlo utiekol, pretože v skrinke uvidel bubáka. Keď sa po dlhšom čase upokojil, vybral sa do Tesca kúpiť si oriešky. Ani tu však nemal šťastie, pretože zistil, že oriešky sú vypredané. Kúpil si teda aspoň rožky v zľave. Cestou domov stretol kamarátov a zastihol ich silný lejak. Počasie bolo teda rovnako mrzuté ako Max a nepomáhal mu ani fakt, že sa mu kamaráti vysmievali, pretože nenašiel žiadne oriešky. Bol taký nahnevany, že jedného zo svojich psích kamarátov plesol chvostíkom po ňufáčiku a ušiel domov. Doma videl brata, ako lúska posledný balíček jeho orieškov a to ho ešte viac nahnevalo. Schmatol mu ich z ruky a zaumienil si, že ho bude v noci strašiť. Povedal si, že bude taký uštípačný, ako ostatní, ale zabudol na dôležitú vec. Jeho brat sa strašidiel nebojí. Vo svojej búde sladko spal a ani Maxov krik ho nevyplašil. Hneď ho odhalil. Na druhý deň ho zlá nálada prešla a udobril sa s bratom aj s kamarátmi.

POUČENIE: Nič netrvá večne.

Poučné bajky

S bajkami ešte nekončíme. Ich hlavnou úlohou je ponaučenie čitateľov o nedostatkoch ľudí. Naši žiaci do nich vložili naozaj pekné a dôležité myšlienky a ponaučenia. Inšpirujte sa aj vy ich príbehmi!

Autori: **O pande a komárovi** – 6. A: Maximilián Porubán, Jakub Ondruška; **O medveďovi a včele** – 6. B: Jakub Lauko, Erik Kováč; **O jeleňovi a vlčici** – 6. A: Sára Jeřábková; **O malej pinke Laure** – Bianka Matejovičová, obrázky – zdroj: Google - Obrázky

O pande a komárovi

Smutná panda tak ako zvyčajne sedela na strome a obhrýzala svoje obľúbené bambusy. Práve spomínala si na dobré detské časy, keď začalo pršať. Padali také veľké kvapky, že o chvíľu bola už panda celá mokrá a navyše aj spadla do rieky. Na jej brehu započula piskľavý smiech, ale keďže o chvíľu utíchol, myslela si, že sa jej to len zdalo. Po daždi sa smutná panda

vrátila na strom a od únavy okamžite zaspala. Zobudila sa až na nepríjemné bzučanie. Pohodlne sa posadila na konár a začala sa obzerať, odkiaľ zvuk prichádza. Zistila, že na jednom z konárikov sedí komár. Ten sa jej podlízavo prihovoral:

„Ahoj, panda! Ja som komár a nemám kde zostať. Môžem si k tebe prisadnúť?“

„Ahoj, komár! Pokojne si prisadni,“ odpovedala milo panda. Komár sa svojej novej kamarátke poďakoval za jej pohostinnosť a prisadol si k nej.

„Prečo si taká smutná?“ spýtal sa po chvíli.

„Pretože už týždeň sú všetky pandy preč. Zostala som tu sama,“ odpovedala smutne panda.

Komár sa ju rôznymi vtipmi snažil rozveseliť, ale márne. Nič nepomáhalo. Panda mala stále rovnako zlú náladu, a tak sa komár rozhodol, že to využije. Keď opäť zamyslene sedela na konári, komár sa jej nenápadne vkradol pod srst' a napil sa krvi. Panda si ani po niekoľkých dňoch nič

nevšimla, a tak sa komár naďalej živil jej krvou a ohrieval sa v hustom kožuchu. Raz sa však z neho pokúšal dostať von, ale panda tak prudko mykla hlavou, že poškodila komárovi krídlo. Nemohol vzlietnuť a z pandinej hustej srsti nakoniec spadol do rieky. Vedel, že je to trest za to, že sa pande vysmieval a priživil sa na jej krvi.

POUČENIE: Všetko zlé sa nám raz vráti.

O medveďovi a včele

Bolo krásne leto a včely práve vyrábali sladký med. Vtom sa na lúke zjavil medveď a vybral sa priamo k úľu, ktorý si včielky postavili na strome. Pred ich príchodom ho však niekoľko včiel zastavilo.

„Ďalej nesmieš ísť. Si medveď, nie včela! Povedz čo chceš a odíď!“

Medveď nesmelo odpovedal: „Prišiel som vás poprosiť o med. Nemám čo jesť.“

Včely najprv nechceli med len tak darovať medveďovi, ale nakoniec sa nad ním zľutovali a med mu odovzdávali so slovami: „Ale čo si si požičal, musíš aj vrátiť!“

Medveď vďačne prikývol a odišiel s medom domov, aby nakrmil svoju rodinu. Po čase sa medveď s rodinou presťahoval hlbšie do lesa a neďaleko svojho brlohu mal dosť lesných plodov na to, aby uživil rodinu. Jedného dňa stretol včeliu robotnicu a tá mu pripomenula ich dohodu:

„Nezabudni, že ešte stále si nevrátil med, ktorý sme ti požičali.“

Medveď však dohodu nedodrжал. Sám med vyrábať nevedel a ani iné úle mu nechceli med darovať, iba požičať. Svoj dlh teda nikdy nesplatil.

POUČENIE: Nikdy si nepožičiavaj to, čo nedokážeš vrátiť!

O jeleňovi a vlčici

Hlboko v lese pri malom jazierku žil jeleň so svojím bratom. Raz ráno vstal a šiel sa k vode, aby sa umyl. Myslel si, že tam nájde brata, ale ten nikde v okolí nebol. Keď sa ani večer nevrátil domov, rozhodol sa, že na druhý deň ho pôjde hneď zavčas ráno hľadať. Šiel už na svitaní, aby mal čo najviac času a po dobrej hodinke stretol vlčicu. Pomyslel si, že mu možno pomôže, a tak sa jej zdôveril. Vlčica chvíľu hľadala brata s ním, ale vyhlásila, že si na niečo spomenula a odchádza. Odišla domov so slovami, že si niečo ešte musí vybaviť. Jeleňovi však ponúkla pomoc s tým, že ak brata nenájde, stretnú sa na druhý deň ráno na mieste, kde sa dnes lúčia.

Vlčica po lesnej cestičke prišla k prerasteným kríkom, za ktorými ukryla zraneného jelenieho brata. Najprv ho chcela mať na večeru, ale keď teraz stretla ešte jedného jeleňa, povedala si, že vydrží a urobí si hody. Na druhý deň ráno teda pripravila pascu a chytila do nej jeleňa, ktorý hľadal brata. Keď aj jeho ukryla v húštine, vybrala sa za ostatnými vlkami, aby sa pochválila, aké kúsky ulovila.

Jelene však nečakali a vymysleli plán, vďaka ktorému sa im podarilo ujsť. Poranené nohy ich síce boleli, ale vydržali. Keď už boli konečne v bezpečí, počuli z diaľky zúrivé štekание vlkov. Vlčicu zrejme potrestali za jej nedomyslený plán.

Jeleň aj jeho brat si svoje poranené kopýtka po dlhšom čase vyliečili a žili spokojne.

POUČENIE: Zlomyseľnosť sa nevypláca.

O malej pinke Laure

Bol raz jeden les a v ňom žila malá pinka, ktorá sa volala Laura. Mala veľa kamarátov a rada sa s nimi prechádzala po lese. Jedného dňa na podobnej prechádzke stretli vranu Gertrúdu, ktorá Lauru veľmi očarila. Hneď si pomyslela: Musím sa s ňou skamarátiť! O niekoľko dní sa za ňou sama vybrala, aby sa s ňou spriatelila. Vrana ju milo privítala a prekvapene sa spýtala: „Laura, ty si za mnou prišla celkom sama?“

Pinka sa začervenala a odpovedala: „Áno, chcem sa s tebou skamarátiť!“

Vrana bola z tejto správy dojatá: „Vážne? Ja som ešte nikdy nemala kamarátku.“

„Ja budem rada tvoja prvá kamarátka,“ povedala milá Laura.

„Si veľmi milá,“ odpovedala Gertrúda so slzami v očiach. O niekoľko dní sa vrana mala stretnúť s pinkou na lesnej cestičke. Gertrúda po ceste počula Laurin známy hlas a trochu spomalila. Schovala sa za strom a vypočula si, o čom sa rozpráva s ďalšou vranou. Najprv nerozumela, čo hovoria, ale potom zreteľne počula Laurin výkrik: „Jasné, budeme najlepšie kamarátky!“

Vrana bola veľmi smutná a utekala s plačom do lesa. Pinka ju zbadala a nasledovala jej rýchle kroky. Laura ju nakoniec dobehla a vysvetlila jej, že vranu, s ktorou sa rozprávala, ani nepozná. Mrzelo ju, že je smutná a chcela ju

rozveseliť, tak jej sľúbila, že sa budú kamarátky. Gertrúda jej uverila a všetko bolo v poriadku. Pinka po ceste späť opäť stretla vranu, pre ktorú bola Gertrúda smutná a znovu jej povedala, že je jej najlepšia kamarátka. Nevedela sa teda vôbec rozhodnúť, ako svoj problém vyrieši. Niekoľko dní bola sama a s nikým sa nerozprávala. Premýšľala. Potom prišla na riešenie problému.

Zavolala Gertrúdu aj druhú vranu a obidvom povedala: „Chcem, aby sme boli kamarátky všetky tri, pretože vás mám rada obidve rovnako! Najlepšie bude, ak sa skamarátite aj vy.“

Vrany chvíľu váhali, ale potom súhlasili. Vrana na znak priateľstva podala Gertrúde krídlo: „Volám sa Klára.“

Gertrúda odpovedala: „Máš krásne meno! Ja som Gertrúda.“

Pinka sa k nim s humorom pridala: "Ja som Laura!"

Všetci tri sa rozosmiali a takto veselo im bolo vždy, keď sa stretli.

POUČENIE: Ozajstných kamarátov si treba vážiť.

Autorské povesti žiakov

Žiaci 5. ročníka dostali za úlohu vymyslieť svoju vlastnú povesť. Mali sa inšpirovať povestami, ktoré sme čítali o erboch. Mohli písať o erbe Bošian alebo o inej obci. Niektorí totiž bývajú na Krásne či v Nedanovciach. Niektorí však fantáziu zapojili ešte viac a vymysleli si úplne novú tému povesti a ich príbehy sú ešte originálnejšie.

O pôvode erbov v mestách a obciach rozprávajú heraldické povesti. Každý erb má svoju históriu a znaky v ňom zase svoj význam. Niektoré obce majú erby s historickou symbolikou, iné sa zase používajú také znaky, ktoré symbolizujú ich dominanty.

Aj o erbe Bošian existuje povesť, v ktorej sa dozvedáme, prečo medveď na veži kostola drží kríž. Pripomeňme si ju:

POVEŠŤ O KOSTOLE

Do dediny prišiel svojho času cirkusant, ktorý vlastnil medzi zvieratami aj osobitne chovaného býka, s ktorým sa pýšil široko-daleko. Vtedajší zemepán sídlaci v starom kaštieli mal v tom čase bežnú zvyklosť: dobre živeného a cvičeného medveďa, ktorý bol ozdobou panského dvora.

Majitelia oboch zvierat sa kvôli senzácii dohodli, že svoje zvieratá vyskúšajú vo vzájomnom boji. V dohodnutý deň po náležitej príprave a záujme divákov z obce i širokého okolia pustili zvery – zápasníkov do arény, aby preukázali svoje umenie a hlavne silu, s ktorou sa do seba pustili. Po ťažkom a namáhavom boji za búrlivého pokriku zvedavcov zvíťazil panský medveď. Statočný býk cirkusanta podľahol zraneniu, ktoré mu spôsobil hrdinský macko.

Nesmierne šťastný pán gróf na pamiatku svojho hrdinu dal vyhotoviť sochu svojho obľúbeného zvieratá, ktoré ho takto preslávilo a túto sochu nechal osadiť na vežu kostola, kde drží v objatí kríž – symbol kresťanstva.

Povešť o hnedom medveďovi

Kedysi dávno, na území, ktoré sa dnes volá obec Bošany, žili jednoduchí a pracovití ľudia, ktorí si svoje živobytie zabezpečovali prácou na poliach a chovom domácich zvierat.

Svoje zásoby si strážili pred zbojníkmi, ktorí prichádzali rabovať dedinu, ale veľmi sa im nedarilo ubrániť si svoju úrodu. Keď už boli zásoby takmer úplne minuté a ľudia už boli zúfalí, prišiel do dediny medveď. Obyvatelia sa v strachu zo zbojníkov schovávali vo svojich domoch, a tak boli zbojníci jediní, kto bol vtedy vonku. Veľmi sa veľkého hnedého medveďa zľakli a utekali preč, hoci ich medveď vôbec nenaháňal, pretože si našiel v dedine niečo na jedenie. Zbojníci sa odvtedy v dedine už nikdy neukázali.

Hoci aj veľký hnedý medveď zmizol niekde v lese bez stopy, ľudia naňho s úctou spomínali a z vďaky za jeho pomoc so zbojníkmi nakreslili jeho podobizeň na erb. Tak sa stal medveď symbolom obce Bošany.

Povešť o erbe Bošian

Hovorí sa, že v obci Bošany, kde žila rodina Bošaniocov, sa stala zvláštna udalosť. Bošaniovci boli zámožní, vlastnili veľa pozemkov, panstiev a dokonca aj lesov. V Bošanoch, kde bývali, mali veľký kaštieľ.

Keď jedného dňa boli na obchôdzke po svojich lesoch, našli zatúlané mláďa medveďa. Bolo samé, bez mamy, a tak si ho zobrali do svojho veľkého kaštieľa. Tu ho vychovali, dobre sa oň starali a vycvičili ho. Vyrástol z neho naozaj veľký a silný medveď. Raz sa do obce zatúlali divokí vlci, ktorí sa v noci dostali až ku kaštieľu a chceli pozabíjať všetok dobytok, ktorí tam chovali. Hospodár sa však zobudil na veľký hluk a keď zistil, čo sa deje, vypustil medveďa. Ten všetkých vlkov z dediny vyhnal. Vtedy sa stal z neho hrdina.

Na znak úcty k medveďovi rodina Bošaniocov zariadila, aby bol medveď v ich erbe. Dodnes je jeho súčasťou spolu s garbiarskymi nožmi, ktoré sú znakom svetoznámej garbiarskej výroby v Bošanoch.

Erb obce Bošany

Písal sa rok 1724. V jedno slnečné ráno sa vybral gróf na poľovačku do neďalekého lesa. Keď prešiel na koni približne cez stred lesa, uvidel tri roztrhané zajace. Zabladel sa na neho a začal premýšľať.

Vtedy sa z krovia vynorila svorka vlkov a zaútočila na grófovho koňa. Jeho pán sa všemožne oháňal rukami aj nohami, ale vlci sa nechceli nechať odradiť od svojej koristi. Musel sa brániť, a tak si z púzdra vytiahol meč. Keďže sa počas toho vykrúcal na koni a vyhýbal sa vlkom, ako sa len dalo, meč mu vypadol z rúk na zem. Keď sa zohol, vlci sa pripravili na útok a chystali sa ho roztrhať. Gróf videl, že je s ním zle a takmer stratil nádej na záchranu, keď sa v tom spomedzi stromov ukázal obrovský hnedý medveď, ktorý zaútočil na svorku vlkov. Netrvalo to však dlho a bolo po všetkom. Svorka vlkov aj s medveďom sa zrazu vyparili ako jarná hmla. Bolo počuť len ich rev.

Gróf vyskočil na raneného koňa a odcválal s ním do svojho kaštieľa. Hoci zranenie koníka vyzeralo na prvý pohľad vážne, jeho zdravý tátoš sa rýchlo uzdravil. Gróf sa na počesť záchranu svojho života rozhodol dať obrovského medveďa do svojho erbu.

Povešť o pôvode erbu obce Kunerad

Neďaleko mesta Žilina sa nachádza obec Kunerad. V obci Kunerad stojí jedna veľká chata. Chodí tam majiteľ a dve kuchárky, ktoré každý deň prichádzajú, aby mohli variť deťom. Chatár choval líšku menom Zafrina. Tá mu však jedného dňa utiekla. Zbadala jeden krásny strom, ktorý bol medzi dvoma chatami. Z jednej chaty vyšli mladé dámy a pýtali sa jej: „Stratila si sa maličká? Nájdeme ti domov?“

Líška sa schovala za strom, pretože sa ich bála. Nechápala, čo sa jej pýtajú. Dievčatá išli do obchodu, aby mohli kúpiť líške dve misky, jednu na vodu a druhú na jedlo. Kúpili je aj pekný košík na spanie. Líška

bola pod stromom jeden týždeň a každý deň dostávala jedlo. Líške však začalo byť smutno, tak sa rozhodla, že z brlohu utečie. Keď prišli dievčatá, našli pod stromom už iba prázdny košík. Vybrali sa ju hľadať. Snažili sa ju nájsť 3 dni, ale líšky nikde. Medzitým si aj chatár všimol, že líška sa ešte nevrátila domov. Aj on ju začal hľadať, ale tiež neúspešne. Líška si však išla po svojom. Bežala, čo jej nohy stačili a našla les, v ktorom zbadala svojich súrodencov, na ktorých stále myslela. Líšky si ju s veľkou radosťou obzerali. Zafrina sa rozhodla, že svojim súrodencom ukáže svoje dva domovy. Najprv ich zaviedla k chate a povedala: „Toto je môj prvý domov.“

Potom sa vybrali k stromu, kde ju s nádejou čakali dievčatá. Líška sa k nim naposledy priblížila a dala som svojim pohľadom najavo, že ich má rada. Potom však odišla naspäť do lesa. Dievčatá pochopili, že tam jej bude lepšie. Na líšku však obyvatelia obce nikdy nezabudnú, pretože vďaka tomuto krásnemu príbehu je aj súčasťou erbu.

Povešť o erbe obce Krásno

Štefan Krašlanský bol obyčajný človek so ženou a piatimi deťmi. Neboli najbohatší, ale mali sa dobre. Jedného dňa išiel Štefan za svojim najlepším priateľom, richtárom Jozefom. Richtár Jozef bol milý, dobrosrdečný a priateľský. Štefan ho prosil, aby mu predal polovicu jeho pola. Richtár sa ho spýtal, prečo chce polovicu jeho pola. Štefan mu odpovedal: „Len lesné plody zbierame, žene a deťom to nestačí.“

Richtár Jozef mu predal pole za 12 zlatých. Zrazu obaja započuli dupot konských kopýt. Pred domami už stáli obyvatelia Krásna. Kone tiahli za sebou kočiar. A v ňom sedel známy kupec Marián Pikovka. Pikovka bol veľmi lakomý, zlý, pyšný a veľmi bohatý. Prišiel za Richtárom a spýtal sa ho: „Vy ste Richtár?“

Richtár mu odpovedal: „Áno.“

„Výborne, chcem kúpiť vašu dedinu,“ povedal kupec a celé Krásno zrazu stíchlo. Štefan prehovoril prvý: „Našu dedinu nedostaneš ty zbohatlík!“

Pikovka sa veľmi nahneval a naštvane povedal: „Vieš ty, kto ja som!? Keď ja niečo chcem, aj to dostanem.“ A odišiel do kočiara.

Všetci ľudia sa zrazu vrhli za richtárom Jozefom. Štefan a richtár obyvateľov upokojovali a premýšľali, čo urobia. Štefan skríkol: „Už to mám! Vyzveme ho na súboj v obrábaní svojho pola.“ Richtár sa ho spýtal, prečo takú ľahkú výzvu. Štefan povedal: „Rozmýšľaj, Jozef, on pole nemá, ja áno.“

Pikovka súhlasil so súbojom a vôbec nad tým nepremýšľal. Súboj začal na druhý deň ráno a celé Krásno sa zišlo na poli. Pikovka ale ráno vystrašene povedal: „Ale, ale... ja nemám svoje pole.“

Na to mu Štefan odvetil: „Na to si mal myslieť vtedy, keď si prijal súboj!“

To bolo radosti! Pikovka medzitým zahanbene odišiel. O pár dní prišiel richtár do Štefanovho domu a radostne mu oznámil: „Štefan! Ja a aj celá dedina sme sa rozhodli, že ti zveríme obraz nášho erbu.“

Tak Štefan a jeho rodina prišli do richtárovho domu a Štefan nakreslil krásny erb. Keď mu ho ukázal, richtár sa začudoval: „Prečo takýto?“

Štefan odpovedal jednoducho: „Pretože tri kvety v ňom sú za každú z mojich troch dcér, nožík je za môjho mladšieho syna, nech vždy má čo krájať a lopatka ako za môjho staršieho syna, aby mal vždy prácu pre seba aj pre druhých.“

Autori – 5. A: **Povešť o hnedom medved'ovi** – Viktor Svitek, **Povešť o erbe Bošian** – Nina Moravčíková, **Erb obce Bošian** – Romana Hrušková, **Povešť o pôvode erbu obce Kunerad** – Michaela Tomková, **Povešť o erbe obce Krásno** – Ján Žiak, **Povešť o pracovitom Štefanovi** – Adam Cagáň

Povešť o kostole – zdroj: http://files.lienocky.webnode.sk/200000393-e6c86e745b/Historia_obce.ppsx

zdroj obrázkov: Google – Obrázky

POVEŠŤ O PRACOVITOM ŠTEFANOVI

V neveľkej, malebnej dedinke Krásno žil v dávnych časoch barón Friesenhoff. Jeho panstvo nebolo veľké no úrodné a poddaný ľud pracovitý. Spravoval svoje panstvo umne a spravodlivo.

Jedného dňa k nemu prišiel jeho poddaný, mladý muž Štefan. Poprosil baróna o kus poľa, pretože sa zaľúbil do mladej dievčiny Márie. No jej rodičia mu ju nechceli dať za ženu, lebo bol chudobný. Barón Štefanovi sľúbil, že mu kus poľa daruje pod podmienkou že mu polovicu úrody odovzdá. Štefan usilovne pracoval aby pole obrobil a zbral úrodu. No prišlo veľké sucho a úroda bola veľmi slabá. Napriek tomu sa snažil a pracoval tvrdo od rána do večera. Po žatve išiel Štefan odovzdať polovicu svojej úrody barónovi, ktorý ho celý čas pozorne sledoval, ako sa mu vodi. Polovicu úrody barón od Štefana neprial. Nechal mu ju aby sa mohol oženiť so svojou milou.

Usilovnosť a pracovitosť mládenca baróna inšpirovala k vytvoreniu erbu, ktorý mu na jeho panstve chýbal. Namaľoval naň poľnohospodárske nástroje, ktoré symbolizujú pracovitosť. Kvety, ktoré znamenajú potešenie a radosť zo života. Červenej farby je preto, lebo práca je často namáhavá a bývajú z nej občas aj krvavé mozole na rukách.

ROZBOR DIELA

Literárna forma: Próza

Literárny žáner: Heraldická a autorská povesť

Hlavná postava: barón, Štefan

Vedľajšie postavy: Mária, rodičia

Miesto deja: Krásno

Téma: Pracovitosť a usilovnosť.

Hlavná myšlienka: Erb Krásna znázorňuje pracovitosť ľudu.

KULTÚRA

TAJNIČKA O HISTÓRII OBCE BOŠANY

Zabavme sa s tajničkou!

Ako dobre poznáš obec Bošany? Čo vieš o jej histórii?

Otestuj sa v tajničke. V legende sa skrýva výrok gréckeho filozofa. Zisti, ktorého!

Otázky k tajničke:

1. Ktorému rodu patrili Bošany v 12. storočí?
2. Dopln meno rodu, podľa ktorého je pomenovaná obec.
3. Aké zviera sa nachádza v erbe obce?
4. V roku 1857 prišiel do obce podnikateľ, ktorý založil garbiareň. Aké je jeho priezvisko?
5. Uveď názov firmy, ktorá sa venovala výrobe koží.
6. Aké je priezvisko nitrianskeho biskupa, ktorý pochádza z Bošian?
7. Ako voláme kaplnku, ktorá sa nachádza na dolnom konci obce?
8. Tomáš Baťa vystaval robotnícku kolóniu, ktorá má farbu omietky. Ako sa táto kolónia nazýva?
9. Ktorý kaštieľ v obci bol postavený ako obranné sídlo proti Turkom?
10. Dopln meno susednej obce, ktorá je rodiskom spisovateľa Valentína Beniaka.
11. Uveď, ktorá uhorská panovníčka prespala v 18. storočí v renesančnom kaštieli.
12. V ktorom období sa na území obce našli kamene na drvenie obilia či nožíky?
13. Ako sa nazývajú nože, ktoré sa používali na opracovanie koží?
14. Z akého materiálu bola vystavaná červená kolónia?
15. Aké je krstné meno najznámejšieho Baťu?

1.											
2.											
3.											
4.											
5.											
6.											
7.											
8.											
9.											
10.											
11.											
12.											
13.											
14.											
15.											

ZÁBAVA

SUDOKU

8	5			4			6	9
		7	2		5	8		
	9		6		2		3	
5	4		9		3		8	2
	3		4		8		7	
		3	7		1	4		
4	8			2			1	7

4	8	7		5			6	
9			4					3
2		6		8	9	5		
		4		1	5	6		
1					4		5	
	7	8	2					
					8		7	
7	5						3	
	2			3	7	4	1	

OSEMSMEROVKY

Všetkými smermi vyčiarknite nasledujúce slová:

DVE, STO, OSEM, NULA, JEDEN, DELIŤ, SÚČIN, SÚČET, SČÍTAŤ, PODIEL, ODCÍTAŤ, ČINITEL, ROZDIEL, DELENEC, DELITEĽ, MENŠENEC, MENŠITEĽ, SČÍTANEC

Ť	A	T	Í	Č	S	R	J	O	S
Z	R	O	Z	D	I	E	L	M	T
M	Č	U	M	E	D	M	E	S	O
E	Ť	I	L	E	D	N	I	I	D
N	E	S	N	T	Š	U	D	Ť	Č
Š	S	Ú	Č	I	N	L	O	A	Í
E	V	Č	T	L	T	A	P	E	T
N	D	E	L	E	N	E	C	D	A
E	E	T	I	D	V	E	E	E	Ť
C	E	N	A	T	Í	Č	S	Ť	!

Tajničku tvorí 15 hlások.

zdroj: matika.ide.sk

DVA, MENOVAŤ, ČIARA, ČITATEĽ, ZLOMOK, PRAVÝ, NEPRÁVY, KRÁTIŤ, ROZŠÍRIŤ, ČASŤ, NÁSOBI, DEĽ, SPOLOČNÝ, DELITEĽ, DESAŤ

M	S	P	O	L	O	Č	N	Ý
N	E	P	R	A	V	Ý	P	Č
R	L	N	Á	S	O	B	Í	I
O	Z	L	O	M	O	K	Č	T
Z	A	N	D	V	É	I	T	A
Š	A	V	Ý	V	A	R	P	T
Í	A	Z	E	R	M	T	D	E
R	K	R	Á	T	I	Ť	E	E
I	D	E	L	I	T	E	E	E
Ť	S	A	Č	Ť	A	S	E	D

Tajničku tvorí 10 hlások.

zdroj: matika.ide.sk

ČASŤ, ZÁKLAD, STUPEŇ, ODMOCNINA, PRVÁ, DRUHÁ, DVE, MOCNINA, ODMOCNIŤ, RIEŠIŤ, SÚČIN, ODHAD, ASI, OS, ROZKLAD

O	O	P	R	V	Á	K	L	O
D	D	A	Á	H	U	R	D	D
A	H	M	E	N	I	M	D	M
L	A	V	O	E	O	A	O	Ň
K	D	É	Š	C	L	C	E	Č
Z	Í	I	N	K	N	P	O	Ť
O	Ť	I	Á	I	U	I	S	S
R	Ť	Z	N	T	L	A	N	A
I	S	A	S	Ú	Č	I	N	A

Tajničku tvorí 11 hlások.

zdroj: matika.ide.sk

zaujímavosti

ZO SLOVENSKEHO JAZYKA

Vedeli ste, že...

.... **najdlhšie slovo** v slovenčine je:

NAJNESKOMERCIALIZOVÁVATEĽNEJŠIEHO

- Dlho prevládal názor, že najdlhším slovom v slovenčine je:

NAJNEOBHOSPODAROVÁVATEĽNEJŠIEHO

- Kým prvé slovo má 35 písmen, v prípade druhého slova je to 31 písmen. Slovo najneskomercializovávateľnejšieho je teda v našom jazyku najdlhšie. Osobne to potvrdila významná jazykovedkyňa **Sibyla Mislovičová** v relácii *Milujem Slovensko*, odvysielanej 22.11.2019.
- **Slovenský jazyk** je úradným jazykom aj inde – **v Srbsku** žijú desaťtisíce Slovákov a slovenčina sa používa ako úradný jazyk. Tamojší obyvatelia sú na svoj pôvod hrdí možno viac než my.
- Slovo **oné** využíva stredné a západné Slovensko vo veľkom. Má to toľko významov, že vypísať všetky by nemalo konca. Ak ti niekto povie napr. “Zaondej to!” znamenať to môže: zabaliť, zamaľovať, zatrieť, obaliť, schovať, skryť, odstrániť atď. Slovo oné je univerzálne a používa sa ako prídavné meno, sloveso či podstatné meno.

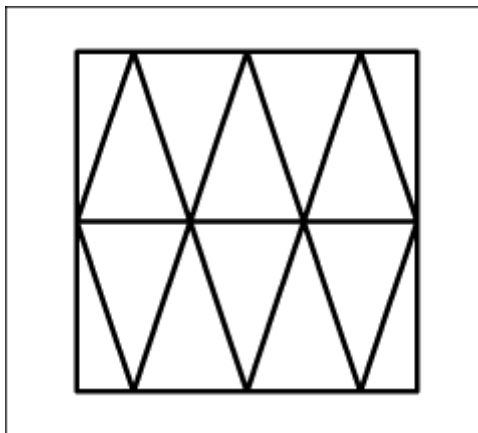
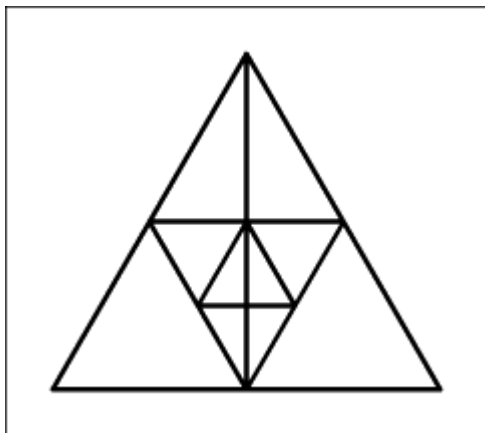
Z MATEMATIKY

Vedeli ste, že...

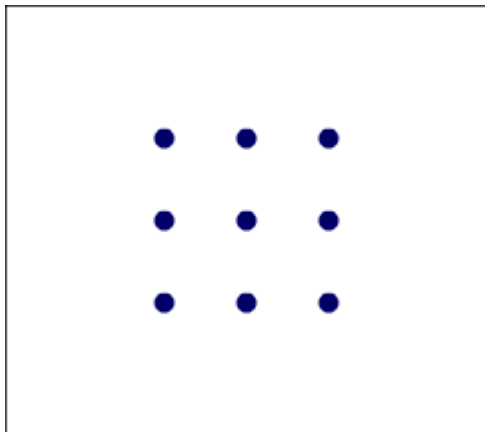
- existuje neuveriteľne veľa hlavolamov na kreslenie jedným ťahom?

Vyskúšajte si niektoré z nich.

- a) Jedným ťahom nakreslite tento obrázok tak, aby ste nešli dvakrát po tej istej čiare.

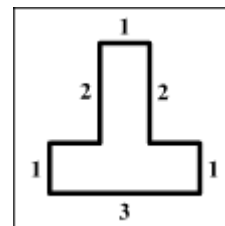
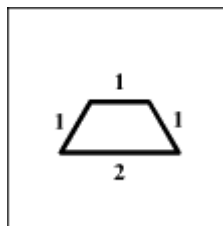
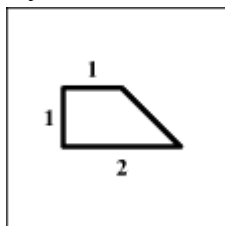
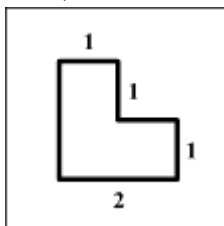
- b) Pospájajte štyrmi úsečkami týchto deväť bodov tak, aby všetky úsečky na seba postupne nadväzovali (jedným ťahom).

Týchto 25 bodov pospájajte ôsmimi úsečkami tak, aby všetky postupne na seba nadväzovali (jedným ťahom).

- c) Rozdeľte obrázky na 4 rovnaké časti.

zdroj: matika.ide.sk – tu nájdete aj správne riešenia úloh.